SEY
SUOMEN ELÄINSUOJELU

Helsingissä 30.1.2019

Asia: Lisäys lausuntoon HE 286/2018 vp Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi vieraslajeista aiheutuvien riskien hallinnasta annetun lain 8 ja 16 §:n ja metsästyslain muuttamisesta

Alla esitämme keskeisimpiä syitä siihen, miksi pyynnin mahdollistaminen maallikoille voi johtaa hyötyjen sijaan haittavaikutuksiin sekä kannan hallinnalle, että maallikoille itselleen. Nämä seikat tulivat suullisesti käsitellyksi 29.1.2019 kuulemistilaisuudessa ja haluamme esittää ne vielä kirjallisesti.

Jotta kannanhallinta on tehokasta, on siinä käytettävien keinojen vaikuttavuudesta oltava todennettua tietoa. Maallikoiden osallistuessa pyyntiin, riittämättömällä taustatiedolla toteutetun metsästyksen osuus tulee kasvamaan huomattavasti. Tämä voi johtaa täysin päinvastaisiin tuloksiin kuin mitä tavoitellaan - kannan kasvuun ja leviämiseen uusille alueille sekä lisääntyneeseen tautiriskiin Itärajalla.

Harvennetussa supikoirakannassa nuorten vaellusmatkat voivat olla entistä pitempiä, johtaen lajin levinneisyysalueen laajenemiseen. Vastaavasti myös silloin, kun supikoiraparin toinen osapuoli metsästetään, jäljelle jäänyt yksilö saattaa vaeltaa pitkiäkin matkoja pois aikaisemmalta elinpiiriltään uusille levinneisyysalueille etsiessään uutta kumppania.

Lisäksi, jos metsästyksellä luodaan vapaita reviirejä, ne vetävät puoleensa vaeltavia yksilöitä. Esimerkiksi Itärajalla eläinten kasvava liikkuvuus muodostaa myös kasvavan tautiriskin. Mahdollisia tauteja ovat lähinnä loiset ja raivotauti. Raivotautia torjutaan itärajalla ylläpitämällä syöttirokotteilla rokotekattavuutta, mikä ehkäisee raivotautiepidemioita. Yksittäiset tapaukset ovat silti mahdollisia. Mikäli eläimiä käsittelevät maallikot, kasvaa myös riski ihmiseen välittyvälle tartunnalle.

Pyynnin vaikutus alueelliseen populaatiokoon voi puolestaan jäädä olemattomaksi, sillä yksilöt korvautuvat uusilla ja yhden lajin poisto vaikuttaa myös muihin petoihin (kuten kettuun ja näätään), jotka voivat runsastua (hyöty linnustolle jää tavoittamatta). Tehopyynnin alaisen supikoirakannan tiedetään myös nostavan lisääntymistehon huippuunsa, mikä voi johtaa kannan vähenemisen sijaan sen kasvuun alueellisesti.

Hallintasuunnitelman mukaan supikoirakannan pienentäminen yhtenäisillä manneralueilla ei ole mahdollinen. Siten supikoiran kohdalla pyynti tulisi kohdentaa herkille saaristoalueille (vieraslajihaittojen minimoimiseksi) sekä Lappiin, jolla pyritään estämään lajin leviäminen laajemmalle Skandinaviaan. Vieraslajikantojen hallinnan onnistumiseksi tehopyynnin tulee olla huolellisesti suunniteltu ja toteutettu, mihin ammatti- ja harrastemetsästäjillä on parhaat ja riittävät resurssit sitoutua.

Vieraslajikantojen hallintaan osallistuminen vaatii monipuolista osaamista sekä koordinoitua käytännön toteutusta. Metsästäjillä on tähän hyvät olemassa olevat verkostot ja kanavat, jotka tavoittavat jäsenet laajasti. Maallikot muodostavat huomattavasti laajemman ja taustatiedoiltaan vaihtelevamman ihmisjoukon, minkä tavoittaminen, tiedottaminen ja koordinointi kattavasti on tällä hetkellä epärealistista.

Kati Pulli
Toiminnanjohtaja
SEY Suomen Eläinsuojeluyhdistysten liitto

Suvi Ponnikas
Varapuheenjohtaja
SEY Suomen Eläinsuojeluyhdistysten liitto

SEY
SUOMEN ELÄINSUOJELU

